

ERC, l'única força que ha defensat el dret del català a esdevenir una llengua normal

Després de més de mig any de debat dominat, des del primer moment, pels sectors econòmics, mediàtics i intel·lectuals hostils a la normalització del català, el Parlament de Catalunya ha aprovat una llei de política lingüística que, malbaratant una oportunitat històrica, no significa un salt qualitatiu per a l'ús social de la llengua catalana.

La primavera passada CiU, amb la pretensió de fer un gest «nacionalista» que apaivagués el desgast del pacte amb el PP, anunciava a bombo i plateret l'elaboració d'una nova llei del català, oberta al conjunt de forces parlamentàries. Poc temps més tard es descobrien els greus errors estratègics de la maniobra del govern Pujol: ni havia consensuat res abans amb cap partit de l'oposició, ni havia neutralitzat els seus socis del PP de Barcelona i Madrid, ni un cop el PSC rebutjà l'esborrany presentat pel govern, aquest no va saber marcar cap altre objectiu clar que no fos aprovar la nova llei a qualsevol preu, sense importar-li

gaire el seu contingut final.

Després de continuades reunions de la ponència parlamentària constituïda a l'efecte, en la qual hi expressaren les seves valoracions i propostes un gran nombre d'entitats i associacions de tot tipus, s'arribà a l'estiu amb un text provisional que, tot i contenir algunes de les propostes formulades per ERC en aquella primera fase, ja restava ben lluny de les expectatives generades en amplis sectors del país. Un cop passades les vacances arriba el «consens»: PSC i CiU acorden rebaixar objectius i eliminar les mesures d'acompliment, desnaturalitzant la llei de forma determinant. La suma dels

grups satel·litzats a aquests —IC i els 4 trànsfuges del Grup Mixt— no fa altra cosa que engrandir el nombre de diputats que donen suport al text pactat per Serra i Pujol, però sense millorar-lo. Finalment, les recomanacions fetes pel Consell Consultiu sobre la constitucionalitat de la proposició de llei són aprofitades per rebaixar encara més l'aigüall redactat.

CiU, PSC, IC i Grup Mixt mantenen el català en una situació de marginació jurídica

ERC va treballar, tant dins de les reunions de la ponència com a les reunions bilaterals amb el govern de CiU i la resta de partits, per tal que la renovació legislativa treïés el català de la desigualtat jurídica amb el castellà i suposés un clar element de suport al seu

El cartell editat per ERC

ús social. Aquesta tasca, però, va topar amb un doble mur aixecat per CiU: el de procurar-se el suport del PSC, malgrat la seva oberta oposició a cap canvi significatiu en l'estatus del català, i el de la seva negativa frontal a legislar en aspectes bàsics com el de l'etiquetatge, per tal de no molestar els seus sectors financers i industrials més propers. La ferma oposició d'ERC però, no s'acabà de materialitzar fins que a la darrera reunió de la ponència parlamentària, els quatre grups de suport a la llei →

presentació

Josep Vall

Secretari de Publicacions i Propaganda

El dret a la informació

Tota la militància té uns deures, des d'actuar d'acord amb els principis ideològics de l'organització, fins abonar amb puntualitat la quota fixada pel Consell Nacional.

Però també tenim uns drets, i un d'ells i no pas el menys important, és el dret a «rebre informació sobre l'activitat interna i externa d'ERC, així com de la tasca dels diferents grups parlamentaris i càrrecs electes i institucionals en general», tal com recullen els Estatuts de la nostra organització.

Aquest dret s'articula mitjançant la comunicació entre els òrgans de direcció i la militància a través de diversos procediments (telèfon, fax, mass-media...), però cap de tant eficaç, i modest alhora, com un butlletí.

Són moltes les seccions locals i federacions regionals d'ERC que dins els seus migrats recursos compleixen amb aquest precepte estatutari. A tall d'exemple, durant el 1997 es va rebre a la Seu Nacional, algun exemplar de

67 capçaleres diferents editades pels òrgans territorials.

A nivell nacional, però, la situació ha estat diferent. El difícil moment econòmic d'ERC ha fet que durant el 1997 la informació emesa des dels òrgans de direcció nacionals hagi estat restringida als òrgans territorials. Per això, al llarg del darrer any, des de les seccions locals fins les federacions regionals han rebut diferents butlletins: *seu nacional, política municipal, fòrum sindical, de-*

bats d'esquerra, dones d'esquerra.

Enguany, 1998, des de la Secretaria de Publicacions i Propaganda, reprenem l'edició d'un mitjà de comunicació mensual per a tota la militància, d'acord amb les actuals possibilitats econòmiques d'ERC.

Aquest **esquerra nacional** que teniu entre les mans és la nostra humil resposta, que esperem digna i eficaç, al dret de tota la militància a estar informada.

es negaren a introduir cap de les 99 esmenes presentades per ERC, —elaborades conjuntament per la Comissió Sectorial de Política Lingüística d'ERC i el Grup Parlamentari—, malgrat que CiU havia anunciat la seva intenció d'assumir-ne 15 —menors i de caràcter tècnic— com a mostra de bona voluntat per a negociar la resta. Bona voluntat que els fets transformaren en fum primer, i després en oberta hostilitat política i mediàtica envers ERC al llarg de les següents setmanes.

Amb la campanya «feta la llei, feta la trampa» ERC vol arribar a més d'un milió de ciutadans i ciutadanes

Davant del previsible resultat legislatiu, ERC acordava l'organització d'una campanya divulgativa, amb el lema de «feta la llei, feta la trampa». Pel futur del català, cal una altra llei», amb una intenció doble: contrarestar la campanya d'enganys i malentesos sobre el contingut de la llei promoguda bàsicament des de CiU, així com fer arribar directament a la ciutadania quines propostes ha defensat ERC i quins objectius es marca per al futur del català. L'inici d'aquesta campanya coincidí amb el darrer Consell Nacional de l'any, on el 98,5% dels seus membres va donar suport, en votació, al paper d'ERC davant la nova llei. Als actes públics iniciats el 9 de desembre a Reus, que continuaran al llarg de les properes setmanes, caldrà afegir ara la participació activa de la militància per a repartir, en tot el Principat, els sis-cents mil díptics de suport informatiu de la campanya que s'editaran aquest mes de gener.

Un cop realitzat el tràmit de la llei per la Comissió de Cultura, en la qual CiU, PSC, IC i Grup Mixt votaren en contra de totes les esmenes d'ERC, arribà el dia 30 de desembre amb les votacions finals en plenari. Els diputats —Josep Bargalló, Francesc Ferrer i Gironès i Josep Huguet— que defensaren les 99 esmenes d'ERC

(77 avalades com a plenament constitucionals pel Consell Consultiu) van protagonitzar els moments més encesos del debat, amb signes evidents d'incomoditat entre les files dels diputats de CiU, PSC i IC, davant l'actitud coherent, democràtica i de responsabilitat nacional del grup d'ERC. La intervenció final a càrrec del secretari general d'ERC Josep-Lluís Carod-Rovira fou seguida amb profunda atenció per tot l'hemicicle, originant diverses sortides de to d'alguns diputats que reflectien l'enúig evident davant un grup parlamentari que havia evidenciat les renúncies, contradiccions i incoherències entre el discurs oficial i el text —la realitat— de la llei.

Així mateix, ERC desenmascarava una operació de maquillatge a càrrec dels quatre grups, amb la presentació i defensa en aquest mateix ple d'una esmena a la totalitat a una proposició no de llei per a la modificació de la legislació estatal sobre matèria lingüística... que ni mencionava l'article 3 de la constitució espanyola, sobre el deure de conèixer la llengua castellana.

El rebuig d'ERC a una llei de saldo per al català, posa fi a les renúncies polítiques de la transició

Les primeres reaccions, per part d'associacions fins ara poc o gens incòmodes per a la coalició governant, reflexen el descontentament cap al text de la llei aprovada, així com a la política de renúncies nacionals de CiU. Des de la Plataforma per la Llengua fins a Òmnium Cultural, les entitats del Principat més compromeses amb la normalització de la llengua catalana han expressat el seu malestar amb el text aprovat. Aquestes veus han estat la continuació de la crítica amb aquests 17 anys de govern Pujol que representà la recent commemoració del 20è aniversari del Congrés de Cultura Catalana; crítica que tingué al sociòleg Salvador Cardús com a portaveu a l'acte de cloenda.

LA INTERVENCIÓ DE JOSEP-LLUÍS CAROD-ROVIRA

Josep-Lluís Carod-Rovira inicià la seva intervenció, en el debat de la llei en plenari, denunciant que l'actual situació de desigualtat jurídica del català arrenca de la mateixa Constitució Espanyola, que ERC no va votar, que atorga al castellà el caràcter d'única llengua oficial de l'Estat espanyol fixant **«les bases de la superioritat jurídica del castellà sobre les altres llengües»**, i que **«tota la legislació lingüística posterior per part de l'Estat, mitjançant més de 150 disposicions normatives de tot tipus i rang, no fan més que reforçar aquest desequilibri legal a favor del castellà, que perjudica les altres llengües, ja històricament perjudicades, com el català i l'aranès. [...] D'aleshores ençà s'han establert unes regles de joc que són notablement nocives per a la llengua catalana»**.

Carod-Rovira repasà els efectes positius de l'aplicació de la llei de normalització lingüística del 1983, sobretot en tres àmbits: l'administració autonòmica i municipal; les emissores de ràdio i televisió de caràcter públic; i l'ensenyament bàsic obligatori, però remarcà que **«es tracta d'uns espais d'ús vinculats directament a l'administració»**.

El secretari general d'ERC recordà que des del 1992, ERC reclama una actualització de la llei per legislar sobre l'ús social de la llengua **«en l'àmbit dels mitjans de comunicació, les indústries de la cultura i tot el món socioeconòmic»** on el català en troba en estat precari. I afegí que l'omnipresència del castellà a la societat no ha estat pas **«un procés**

espontani, sense interferències polítiques, legals, econòmiques, culturals i militars».

Carod-Rovira constatà que en 17 anys de govern de CiU **«el català —el nervi de la nació— mai no ha estat un tema prioritari»**, com ho demostra que en el pacte amb el PP ni s'esmenti la qüestió, o la baixa dotació pressupostària del Consorci per la Normalització Lingüística.

Apel·là a posar fi al discurs paternalista sobre la immigració, practicat per les esquerres d'obediència espanyola que constantment alerten **«al perill de fractura social, que naturalment només se'ns apareix com a imaginable en cas que avancés el català»**. I afirmà que **«la dificultat per accedir a una qualitat de vida digna, és l'autèntic perill que pot fer malbé la convivència civil»**.

Carod-Rovira també criticà la postura del PSC i IC dient que **«no deixa de sorprendre la reacció de certes esquerres que, renunciant al tradicional proteccionisme dels poders públics a favor dels més febles —ara i aquí, el català— han acabat defensant un ultraliberalisme lingüístic, que els fa coincidir amb la posició interessada dels grans grups econòmics i dels oligopolis de la comunicació»**.

Per tot això Josep-Lluís Carod-Rovira defensà el no d'ERC a la llei doncs no modifica **«la situació d'inferioritat legal i la precarietat en l'ús social de la nostra llengua nacional»**. ERC no es resigna a patir aquesta situació i continuarà treballant per una **«llengua lliure, normal i completa. Com el país que volem.»**

Esmena a la totalitat d'ERC als Pressupostos de la Generalitat

El secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira denuncià que els Pressupostos per al 1998 posen de relleu que la Generalitat s'ha convertit en «una gestoria de personal», al servei de l'Estat, i acusà Jordi Pujol d'haver creat una «autonomia de ficció i inflada» al recórrer a l'endeutament per aparcar que disposa de recursos.

Josep Huguet

El diputat Josep Huguet, que va defensar l'esmena a la totalitat presentada per ERC, en el ple del Parlament de Catalunya del 26 de novembre, va assegurar que el projecte de Pressupostos suposa «el

continuïsm d'una política basada en l'aparença d'autonomia, a base d'endeutament, incapaç d'establir una administració rigorosa i que no malbarati recursos» i amb un sistema de finançament espoliador.

Josep Huguet va afegir que els Pressupostos responen a un model de «dependència política i econòmica», en virtut de la qual els catalans hem contribuït a finançar en els últims vint anys «un autèntic Pla Marshall per a l'Espanya subdesenvolupada a costa de la disminució del nostre capital públic».

ERC constatà la manca de voluntat del govern de CiU per fer sortir el Principat de la cua de les comunitats autònomes en inversió pública i denuncià que CiU representa la defensa dels interessos d'aquells sectors minoritaris que especulen i viuen a costa dels baixos nivells d'inversió pública.

El govern espanyol aprova tornar els béns incautats pel franquisme als partits polítics

El 26 de desembre, vint anys més tard del que hauria d'haver estat, el govern espanyol va aprovar un projecte de llei per tornar als partits polítics el patrimoni incautat pel franquisme o indemnitzar-los quan la restitució material no fos possible.

Els partits tindrem un any de termini, des de l'entrada en vigor de la norma que desenvolupi la llei, per a demostrar quins eren els nostres béns i exercir els nostres drets.

Un cop adoptada la resolució final per part del govern, sobre que cal tornar a cada partit, en béns immobles o compensació econòmica —exempta de tributació—, el pagament podrà fer-se al llarg dels següents quatre anys, amb el

corresponent interès legal, en cas de demora.

El secretari general d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira va qualificar la devolució «d'acte de justícia».

Des que aquest tema va ser desencallat, a partir del compromís del PP amb el PNV (a canvi de donar suport a la investidura de José María Aznar), ERC ha posat peu a l'accelerador i ja ha aconseguit documentar més de 90 locals que havien estat de propietat, la majoria dels quals ara tenen titularitat pública.

La valoració dels mateixos, feta per experts, situa el patrimoni d'ERC incautat pel franquisme per sobre dels 7.000 milions de pessetes.

ERC proposa reformar el marc legal del finançament dels partits polítics

El diputat d'ERC Joan Ridao va defensar, el 3 de desembre, a la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, del Parlament de Catalunya, una proposició no de llei sobre el finançament dels partits polítics.

La iniciativa plantejava «la reforma del marc legal per evitar la corrupció i el finançament irregular dels partits». Per a ERC, el finançament dels partits correspon essencialment als poders públics, en proporció a la seva representativitat, com a mitjà de garantia de la independència i eficàcia del sistema. Conjuntament, amb aquest finançament públic, les aportacions privades han de procedir de persones físiques sense vincles amb l'Administració.

La proposta conclouia contemplant «mecanismes de fiscalització externa de l'activitat financera dels partits polítics i les corresponents sancions derivades de les responsabilitats que poguessin deduir-se del seu incompliment».

La proposta d'ERC fou rebutjada per una majoria CiU-PSC-PP.

ERC convida el líder del BNG Xosé Manuel Beiras a visitar Barcelona

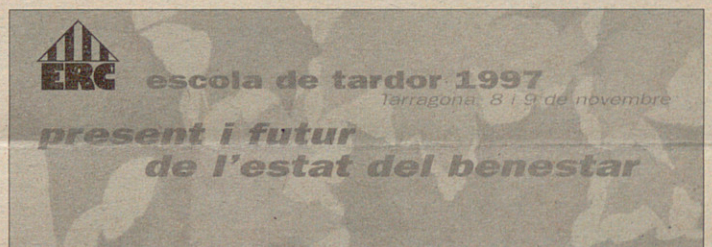
Xosé Manuel Beiras i Josep-Lluís Carod-Rovira

El 19 i 20 de novembre, el líder del Bloque Nacionalista Galego (BNG), Xosé Manuel Beiras, va visitar Barcelona convidat per ERC.

El matí del dia 19 va participar, conjuntament amb Josep-Lluís Carod-Rovira, en una taula rodona sobre les esquerres a l'Estat espanyol, que se celebrà a la Facultat d'Economia de la UPF, organitzada pel BEI.

Al migdia es reuní amb la Comissió Permanent d'ERC, per analitzar la situació política general i explorar la possibilitat d'incorporar el BNG a l'actual pacte que ERC i EA mantenen a nivell europeu.

Finalment el dia 20 Xosé Manuel Beiras pronuncià una conferència, a Tribuna Barcelona, sobre la força emergent de l'esquerra nacional gallega que representa el

Èxit d'organització i participació a la primera Escola de formació d'ERC

Més de cent vuitanta militants van participar a l'Escola de Tardor 1997 d'ERC, celebrada a la Ciutat del Repòs i de Vacances, a Tarragona, el cap de setmana del 8 i 9 de novembre.

El vicesecretari general d'Estudis i Programes, Carles Bonet, valorà l'escola com un èxit tant per l'organització com pel contingut dels diferents tallers i debats que

van tenir-hi lloc.

Els tallers que tractaren de la imatge d'ERC i de l'oratoría, constituïren la part més pràctica de l'Escola, mentre que els debats que portaren per títol «Present i futur de l'estat del benestar», «Que poden fer els ajuntaments per l'estat del benestar?» i «El perfil de l'espai social d'ERC», representaren el contingut més teòric.

gener

dl	dm	dc	dj	dv	ds	dIU
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

febrer

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

- 17 gener **Diada de Menorca**
Menorca
- 14 febrer **Assemblea Nacional de Batlles i Regidors**
Terrassa
- 14 febrer **Consell Nacional**
Terrassa

Congressos Regionals

Josep Ardanuy

El 26 d'octubre es va celebrar a Tremp el Congrés Regional d'ERC-Federació de l'Alt Pirineu, on s'escollí novament com a president, el regidor d'ERC a Tremp, Josep Ardanuy.

Bernat Joan

El 15 de novembre es va celebrar a Manacor el 5è Congrés Regional d'ERC-Federació de les Illes Balears i Pitiüses, que escollí també novament com a president Bernat Joan, d'Eivissa.

Carmel Mòdol

Finalment el 16 de novembre es va celebrar a Lleida el Congrés Regional d'ERC-Federació de Lleida, que escollí com a nou president Carmel Mòdol, de Lleida.

Mòdol substitueix en el càrrec al també company de Lleida, Josep Maria Esquerda, que havia estat president durant els darrers dos anys.

Pressupost d'ERC per al 1998

El passat 14 de desembre el Consell Nacional d'ERC, reunit a Terrassa, va aprovar el pressupost per al 1998.

El pressupost, tot i el seu caire continuista respecte al de 1997, pel que fa a rigor i austeritat, ha permès una major concreció en la distribució de les assignacions per àrees de treball.

La partida destinada a subvencions a les Federacions Regionals ha estat lleugerament incrementada.

Si l'any passat s'objectivà el finançament de les Federacions Regionals, en funció del nombre de militants, territori i nombre d'habitants, enguany s'han objectivat els sous del personal. Així doncs, el règim laboral dels treballadors/es en els serveis nacionals ha estat actualitzat, i en conseqüència els sous han estat augmentats, en la majoria dels casos, per sobre de l'increment de l'IPC.

Gràcies a l'esforç realitzat per la gran majoria de la militància, la situació econòmica d'ERC, tot i que precària, s'ha mantingut estable al llarg del darrer any, arribant fins i tot a reduir el **deute de organització** en 36 milions de pes-

setes, situant-se hores d'ara en **645 milions de pessetes**.

La quota de la militància ha estat congelada. Continua sent de **1.500 pessetes mensuals**, excepte per a aquelles persones jubilades, aturades o que estudien, les quals poden pagar la **quota reduïda de 500 pessetes mensuals**.

Respecte al cobrament de les quotes cal recordar que el procés de **domiciliació bancària** d'aquestes al compte nacional d'ERC, iniciat l'any passat, encara no ha finalitzat. Fins al 31 de desembre ja havia domiciliat la seva quota el 62% de la militància. **Abans del 31 de març**, cal que el 38% restant també domiciliï la seva quota o es posi al corrent de pagament, **o en cas contrari la Secretaria d'Organització i Finances es veurà obligada a donar de baixa tothom qui no ho faci**.

Cal recordar que **abonar amb puntualitat la quota fixada pel Consell Nacional és un deure de tota la militància**, com recullen els Estatuts d'ERC, i el no pagament per part d'alguns companys és un greuge comparatiu que no es pot permetre més temps.

22è Congrés Nacional

El Consell Nacional, també inicià el procés de preparació del 22è Congrés Nacional d'ERC nomenant la **Comissió Organitzadora**, la qual ha quedat formada per **Jesús Maestro, Jaume Oliveras, Joan Puigercós, Josep Vall i Xavier Vendrell**, als quals se'ls hi afegirà el president o presidenta regional de la Federació on se celebri el Congrés.

A tal efecte s'ha demanat a totes les Federacions Regionals que presentin abans del 31 de gener les seves propostes de candidatura a seu del Congrés, per tal que la Comissió Organitzadora les pugui estudiar i proposar-ne una al proper Consell Nacional d'ERC, que l'haurà d'aprovar, conjuntament amb el Reglament, l'Ordre del Dia, i les dates del Congrés.

La intenció és celebrar el 22è Congrés Nacional el cap de setmana del **4 i 5 de juliol**, avançant quatre mesos la data prevista estatutàriament, —el novembre, dos anys després del darrer Congrés— per tal de tenir més temps per preparar sense interferències les eleccions municipals i europees del 1999.